EVROPSKÝ PARLAMENT

2004 *2009*

Výbor pro právní záležitosti

PŘEDBĚŽNÁ ZPRÁVA
2003/0168(COD)

29. 3. 2005

***I
PŘEDLOHA ZPRÁVY

k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o právu použitelném pro mimosmluvní závazky („Řím II“)
(KOM(2003)0427 – C5-0338/2003 – 2003/0168(COD))

Výbor pro právní záležitosti

Zpravodajka: Diana Wallis

Symboly označující jednotlivé postupy

*	Konzultace *prostá většina hlasujících*
**I	Postup spolupráce (první čtení) *prostá většina hlasujících*
**II	Postup spolupráce (druhé čtení) *prostá většina hlasujících poslanců Parlamentu ke schválení společného stanoviska,* *prostá většina poslanců Parlamentu k zamítnutí či změně společného stanoviska*
***	Postup souhlasu *prostá většina poslanců Parlamentu, s výjimkou případů, na něž se vztahují ustanovení článků 105, 107, 161 a 300 Smlouvy o založení ES a článek 7 Smlouvy o založení EU*
***I	Postup spolurozhodování (první čtení) *prostá většina hlasujících*
***II	Postup spolurozhodování (druhé čtení) *prostá většina hlasujících ke schválení společného stanoviska* *prostá většina poslanců Parlamentu k zamítnutí či změně společného stanoviska*
***III	Postup spolurozhodování (třetí čtení) *prostá většina hlasujících ke schválení společného textu*

(Druh postupu závisí na právním základě navrženém Komisí)

Změny a doplnění legislativního textu

Změny a doplnění přijaté Parlamentem jsou v textu zvýrazněny ***tučně kurzívou***. Text zvýrazněný *prostou kurzívou* je určen jednotlivým oddělením a označuje ty části právního předpisu, u nichž je navržena oprava, aby se usnadnilo vypracování konečného znění (například zjevné chyby či opomenutí v dané jazykové verzi). Tyto navrhované opravy musí být schváleny příslušnými odděleními. *(Pozn. překl.: v české verzi jsou tyto chyby irelevantní)*

OBSAH

Strana

PŘEDLOHA LEGISLATIVNÍHO ROZHODNUTÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU 5

DŮVODOVÁ ZPRÁVA .....

STANOVISKO VÝBORU PRO OBČANSKÉ SVOBODY, SPRAVEDLNOST A VNITŘNÍ VĚCI .....

PŘEDLOHA LEGISLATIVNÍHO ROZHODNUTÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o právu použitelném pro mimosmluvní závazky ("Řím II")
(KOM(2003)0427 – C5-0338/2003 – 2003/0168(COD))

(Postup spolurozhodování: první čtení)

Evropský parlament,

– s ohledem na návrh Komise předložený Evropskému parlamentu a Radě (COM(2003)0427)[1],

– s ohledem na čl. 251 odst. 2 a čl. 61 písm. c) Smlouvy o založení ES, na jejichž základě předložila Komise předmětný návrh Parlamentu (C5-0338/2003),

– s ohledem na článek 51 svého jednacího řádu,

– s ohledem na zprávu Výboru pro právní záležitosti a stanovisko Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci (A6-0000/2004),

1. Schvaluje návrh Komise ve znění pozměňovacích návrhů;

2. Vyzývá Komisi, aby tento návrh Parlamentu opět předložila, pokud by jej hodlala podstatným způsobem změnit či doplnit, nebo nahradit jiným zněním;

3. Pověřuje svého předsedu, aby stanovisko Parlamentu předal Radě a Komisi.

Text navrhovaný Komisí	Pozměňovací návrhy Parlamentu
Pozměňovací návrh č.1 Úvodní článek 5	
(5) Působnost ***tohoto*** nařízení musí být určena tak, aby byla v souladu s nařízením (ES) č. 44/2001 a ***Římskou úmluvou z roku 1980.***	(5) Působnost ***a ustanovení tohoto*** nařízení musí být určena tak, aby byla v souladu s nařízením ***Rady*** (ES) č. 44/2001 ze dne ***22. Prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech a nařízením (ES) č. ../... o právu použitelném pro smluvní závazky ("Řím I")***.

[1] Úř. věst. C ... / Dosud nezveřejněno v Úř. věst.

Odůvodnění

Je samozřejmé, že předmětné nařízení by mělo být v souladu nejen s Římskou úmluvou z roku 1980, což je nadále dáno tím, že se Dánsko nepodílí na přijetí tohoto nařízení, ale též v souladu s novým nařízením, jež vznikne v rámci projektu Řím I.

Pozměňovací návrh č.2
Úvodní článek 5 a (nový)

(5a) S ohledem na jednotnost komunitárního práva nesmí být tímto nařízením dotčena ustanovení týkající se nebo ovlivňující rozhodné právo, obsažená v nástrojích jiných sekundárních právních předpisů, než je toto nařízení, jako jsou kolizní normy, jež mají v určitých otázkách přednost před závaznými předpisy Společenství , a zvláštní zásady vnitřního trhu. Ve výsledku by mělo toto nařízení podporovat řádné fungování vnitřního trhu, zejména volného pohybu zboží a služeb.

Odůvodnění

Tento pozměňovací návrh, vycházející z textu úvodního článku 19 navrhovaného Komisí, by měl být vykládán ve spojení s pozměňovacím návrhem k článku 1 (věcná působnost (v anglické verzi „material" resp. „substantive" scope). Jednotlivá ustanovení tohoto nařízení nesmí omezovat řádné fungování vnitřního trhu.

Pozměňovací návrh č.3
Úvodní článek 7

(7) ***Zásadu „ lex loci delicti commissi" používají jako základní řešení pro mimosmluvní závazky téměř všechny členské státy, v praxi je však v případech, kdy jsou jednotlivé prvky daného případu rozděleny do několika zemí, uplatňována různě. Takový postup vede k právní nejistotě.***	(7) ***Je nezbytné stanovit kolizní normy, jež budou v rámci jednotlivých členských států co nejjednotnější, a minimalizovat tak právní nejistotu. Před nutností zajistit právní jistotu má však vždy přednost potřeba spravedlivého rozhodnutí v jednotlivých případech, soudy proto musí mít možnost uplatnit vlastní uvážení. Dále je třeba respektovat vůli stran tam, kde se vyjádřily výslovně k volbě práva***

	rozhodného v daném občanskoprávním deliktu, nebo tam, kde takovou volbu může soud přiměřeně dovodit.

Odůvodnění

Přestože se použití zásady „ lex loci delicti commissi“ (rozhodné je právo státu, v němž byl přestupek spáchán) jako základního řešení uvedené problematiky zdá na první pohled nejvhodnější, je nutné zajistit, aby příslušná ustanovení umožňovala větší flexibilitu a soudy tak mohly v jednotlivých případech spravedlivě rozhodovat. Navíc je třeba respektovat nezávislost stran.

Pozměňovací návrh č.4
Úvodní článek 8

(8) ***Jednotný předpis musí*** přispět ke zvýšení předvídatelnosti soudních rozhodnutí a zajistit rozumnou rovnováhu mezi zájmy odpovědné osoby a poškozeného. ***Odkaz na právo státu, kde vznikla přímá škoda (lex loci delicti commissi) zaručuje spravedlivou rovnováhu mezi zájmy odpovědné osoby a poškozeného, a odráží též moderní přístup k občanskoprávní odpovědnosti a vytváření systémů přísné odpovědnosti.***	(8) ***Toto nařízení by mělo*** přispět ke zvýšení předvídatelnosti soudních rozhodnutí a zajistit rozumnou rovnováhu mezi zájmy odpovědné osoby a poškozeného. ***Mělo by také splňovat přiměřená očekávání stran tím, že umožní soudům zvolit si přístup k otázce práva v daném sporu rozhodného, které splňuje požadavky mezinárodního obchodu a transakcí ve společenství států bez vnitřních hranic.***

Odůvodnění

Viz odůvodnění pozměňovacího návrhu k úvodnímu článku 7. Navíc není zřejmé, co je míněno "moderním přístupem k občanskoprávní odpovědnosti". Odkaz na systémy přísné odpovědnosti není považován za nutný.

Pozměňovací návrh č.5
Úvodní článek 8 a (nový)

	(8a) Kolizní normy stanovené v tomto nařízení se rovněž týkají závazků založených na přísné odpovědnosti a sladěné předpisy o spojujících faktorech se rovněž týkají otázky schopnosti vzít na sebe odpovědnost v daném

občanskoprávním deliktu.

Odůvodnění

Zejména vzhledem k závazkům vyplývajícím z dopravních nehod (ovšem nikoli pouze z nich), kteréžto závazky jsou založené na přísné odpovědnosti vlastníka vozidla, je důležité dát jasně najevo, že se kolizní normy rovněž vztahují na přísnou odpovědnost. Má též smysl dát jasné stanovisko, že sladěné předpisy o spojujících faktorech se vztahují na schopnost vzít na sebe odpovědnost v daném občanskoprávním deliktu.

Pozměňovací návrh č.6
Úvodní článek 9

(9) Je třeba stanovit zvláštní předpisy upravující určité občanskoprávní delikty, v jejichž případě nelze zajistit rozumnou rovnováhu mezi posuzovanými zájmy na základě obecného ustanovení	***zrušen***

Odůvodnění

Vzhledem k novému přístupu uplatněnému v tomto nařízení není citované úvodní ustanovení nutné.

Pozměňovací návrh č.7
Úvodní článek 9 a (nový)

	(9a) Ve vztahu k otázce rozhodného práva je též nezbytné zohlednit potřebu zajistit vysokou úroveň ochrany spotřebitelů a podtrhnout význam ochrany spotřebitele v legislativě Společenství.

Pozměňovací návrh č.8
Úvodní článek 10

(10) Ve vztahu k odpovědnosti za výrobky musí kolizní normy splňovat cíle spravedlivého rozdělení rizik vyplývajících z moderní společnosti využívající vyspělé technologie, ochrany zdraví spotřebitelů, podpory modernizace, zabezpečení	***zrušen***

nezkreslené hospodářské soutěže a usnadnění obchodování. Spojení s právem státu, kde má poškozený trvalý pobyt, spolu s ustanovením týkajícím se předvídatelnosti soudních rozhodnutí, představuje vyrovnané řešení ve vztahu k uvedeným cílům.

Odůvodnění

Domníváme se, že případy odpovědnosti za výrobky lze v plném rozsahu řešit na základě obecných ustanovení.

Pozměňovací návrh č.9
Úvodní článek 11

(11) V případech nekalé konkurence musí kolizní norma zabezpečit ochranu soutěžitelů, spotřebitelů a široké veřejnosti a zajistit řádné fungování tržního hospodářství. Spojení s právem platným pro příslušný trh splňuje z obecného hlediska uvedené cíle, přestože za určitých okolností mohou být vhodné jiné předpisy.	***zrušen***

Odůvodnění

Domníváme se, že případy související s nekalou konkurencí lze v plném rozsahu řešit na základě obecných ustanovení. Není navíc zřejmé, na jaké konkrétní záležitosti se vztahuje výraz „případy nekalé konkurence“. Pokud by bylo ustanovení upravující „případy nekalé konkurence“ považováno za nezbytné, měla by být uvedena příslušná definice.

Pozměňovací návrh č.10
Úvodní článek 12

(12) ***Ve vztahu k Chartě základních práv Evropské unie a Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod Rady Evropy musí kolizní norma zajistit rozumnou rovnováhu co se týče porušení soukromí a osobnostních práv.***	(12) ***Je třeba přijmout zvláštní ustanovení platná pro případy porušení soukromí a osobnostních práv, především vzhledem k vlivu médií ve společnosti a potřebě zohlednit precedenční právo Evropského soudního dvora [1] . Konkrétně je možné***

Dodržování základních zásad platných v členských státech v souvislosti se svobodou tisku musí být zabezpečeno prostřednictvím zvláštního ustanovení.	***předpokládat, že existuje zjevně užší vztah k určitému státu, s ohledem na faktory jako je země, do níž je zveřejněný materiál či vysílání zejména určeno, jazyk takového zveřejněného materiálu či vysílání, podíl tržby nebo počtu čtenářů či posluchačů v daném státě na celkovém objemu tržeb či počtu čtenářů či posluchačů. Obdobné úvahy by měly platit též ve vztahu k materiálům zveřejňovaným na internetu.*** ***[1] Případ C-68/93 Fiona Shevill a ostatní [1995] Sb. rozh. I-415.***

Odůvodnění

Viz odůvodnění k pozměňovacímu návrhu k článku 6.

Pozměňovací návrh č.11
Úvodní článek 12

(12) ***Ve vztahu k Chartě základních práv Evropské unie a Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod Rady Evropy musí kolizní norma zajistit rozumnou rovnováhu co se týče porušení soukromí a osobnostních práv. Dodržování základních zásad platných v členských státech v souvislosti se svobodou tisku musí být zabezpečeno prostřednictvím zvláštního ustanovení.***	(12) ***Je potřebné přijmout zvláštní ustanovení platná pro případy porušení soukromí a osobnostních práv ze strany provozovatelů vysílání nebo tisku, s ohledem na základní princip svobody tisku. Státy, pro které jsou publikace nebo vysílání zejména určeny, by se měly stanovit na základě takových faktorů, jako je jazyk publikace nebo vysílání, objem prodeje nebo velikost publika. V tomto směru může alternativní spojující faktor představovat stát, v němž proběhne redakční kontrola.***

Odůvodnění

Jedná se o alternativní pozměňovací návrh, který by měl řešit obavy vydavatelů/provozovatelů vysílání.

Pozměňovací návrh č.12

Úvodní článek 13

(13) V případech poškození životního prostředí článek 174 Smlouvy o založení ES, jenž stanoví povinnost zajistit vysokou úroveň ochrany na základě zásady obezřetnosti a prevence, nápravy ohrožení životního prostředí především u zdroje a náhrady škody znečišťovatelem, plně odůvodňuje uplatnění zásady diskriminace ve prospěch poškozeného.	***zrušen***

Odůvodnění

Domníváme se, že případy poškození životního prostředí lze v plném rozsahu řešit na základě obecných ustanovení. Dále není zřejmé, na jaké případy se vztahuje výraz „poškození životního prostředí“, a toto nařízení by mělo pouze určovat rozhodný právní řád, nikoli upravovat hmotné právo týkající se odpovědnosti ve vztahu k ochraně životního prostředí. Pokud by bylo ustanovení upravující „případy porušení životního prostředí“ považováno za nezbytné, měla by být uvedena příslušná definice.

Pozměňovací návrh č.13
Úvodní článek 14

(14) Ve vztahu k ***porušení (violation)*** práv k duševnímu vlastnictví by měla být zachována všeobecně uznávaná zásada *lex loci protectionis* Pro účely tohoto nařízení se pojmem duševní vlastnictví ***rozumí*** autorské právo, práva související, právo sui generis na ochranu databází a práva k průmyslovému vlastnictví.	(14) Ve vtahu k ***porušení (infringements)*** práv k duševnímu vlastnictví by měla být zachována všeobecně uznávaná zásada *lex loci protectionis*. Pro účely tohoto nařízení ***by měl být výraz*** práva k duševnímu vlastnictví ***chápán tak, že se jím rozumí*** autorské právo ***a*** práva související, právo sui generis na ochranu databází a práva k průmyslovému vlastnictví.

Odůvodnění

Cílem tohoto pozměňovacího návrhu je precizovat anglické znění. (Pozn. překl. Vzhledem k tomu, že jak se v odůvodnění uvádí, je cílem tohoto pozměňovacího návrhu precizovat anglické znění, zůstávají některé výrazy v české verzi nezměněny).

Pozměňovací návrh č.14
Úvodní článek 15

(15) ***Obdobná*** ustanovení by měla	(15) ***Zvláštní*** ustanovení by měla

upravovat případy, ***kdy je škoda způsobena jinak než občanskoprávním deliktem či přestupkem, jako je*** neoprávněné obohacení ***a*** jednatelství bez příkazu.	upravovat ***odpovědnost vyplývající z*** neoprávněného obohacení ***či*** jednatelství bez příkazu.

Odůvodnění

Měla by být zařazena zvláštní ustanovení upravující mimosmluvní závazky vyplývající z bezdůvodného obohacení a jednání bez příkazu.

Pozměňovací návrh č.15
Úvodní článek 18 a (nový)

(18a) Pro mimosmluvní závazek vyplývající z probíhajících nebo uskutečněných protestních akcí zaměstnanců je rozhodné právo státu, v němž má taková akce proběhnout nebo v němž se uskutečnila.

Odůvodnění

Nelze zpochybňovat právo zaměstnanců na kolektivní akce včetně stávek, které je zaručeno v právních řádech jednotlivých států.

Pozměňovací návrh č.16
Úvodní článek 18 b (nový)

(18b) Jestliže zákon nebo zákony označené ustanoveními tohoto nařízení řídí přidělování náhrad škod, obecně platí, že předpisy vztahující se k objemu jakýchkoli přiřknutých náhrad škod by měl stanovit příslušný ustanovený soud. Avšak vzhledem k Nařízení ES č. 44/2001 a Čtvrté nebo Páté směrnici o pojištění motorových vozidel, v případě dopravních nehod by měl ustanovený soud uplatnit pravidla, která se vztahují k objemu patřičnému v obvyklém místě bydliště oběti, pakliže by to nebylo nespravedlivé.

Odůvodnění

Je důležité objasnit, že předpisy vztahující se k vyčíslení škod by měl stanovit soud. Nicméně v případě dopravních nehod bude častěji spravedlivější uplatnit pravidla země trvalého bydliště oběti (například tam, kde oběť požaduje celoživotní péči). Nadto je vhodné odkázat na Bruselský předpis I a na Čtvrtou a Pátou směrnici o pojištění motorových vozidel, poněvadž Článek 11 odst. (2) daného nařízení spolu se směrnicemi o pojištění motorových vozidel umožňuje poškozeným stranám, aby v případech, který zasahuje dva státy, na pojistitele přímo podali žalobu.

Pozměňovací návrh č.17
Úvodní článek 18 c (nový)

(18c) V zájmu toho, aby smluvní strany i soud řádně zvážily právo rozhodné, strany by měly mít povinnost informovat soud v dokumentu zahajujícím řízení a obhajobu o zákonu či zákonech, o nichž tvrdí, že se vztahují na veškeré nebo některé složky žaloby.

Odůvodnění

Tento jednoduchý požadavek zajistí, že záležitost rozhodného práva řádně zváží jak smluvní strany, tak i soud, čímž se posílí právní jistota.

Pozměňovací návrh č.18
Úvodní článek 18 d (nový)

(18d) Je třeba objasnit, že ustanovený soud by měl stanovit obsah cizího práva svého vlastního návrhu.

Odůvodnění

V současné době se stanoviska jednotlivých jurisdikcí liší a tento pozměňovací návrh by vedl ke sjednocení přístupů.

Pozměňovací návrh č.19
Úvodní článek 19

(19) S ohledem na jednotnost komunitárního práva nesmí být tímto nařízením dotčena ustanovení týkající se	***zrušen***

nebo ovlivňující příslušné právo, obsažená v nástrojích jiných sekundárních právních předpisů než je toto nařízení, jako jsou kolizní normy, jež mají v určitých otázkách přednost před závaznými předpisy Společenství, výhrada veřejného pořádku Společenství, a zvláštní zásady vnitřního trhu. Cílem tohoto nařízení dále není, a jeho uplatňování nesmí vést k vytváření překážek řádného fungování vnitřního trhu, zejména volného pohybu zboží a služeb.

Odůvodnění

Tento úvodní článek byl pozměněn a nově označen jako úvodní článek 5a.

Pozměňovací návrh č.20
Čl. 1 odst. 2 písm. d) a e)

(d) osobní právní odpovědnost řídících pracovníků a členů jako takových za dluhy společnosti, firmy či jiné právnické nebo fyzické osoby, a osobní odpovědnost osob odpovědných za provádění zákonného auditu účetních dokumentů;	(d) osobní právní odpovědnost řídících pracovníků a členů jako takových za dluhy společnosti, firmy či jiné právnické nebo fyzické osoby, a osobní odpovědnost osob odpovědných za provádění zákonného auditu účetních dokumentů ***ve vztahu ke kontrolované společnosti a jejím členům***;
(e) mimosmluvní povinnosti mezi *zakladateli*, svěřenskými správci a příjemci ze svěřenského fondu;	(e) mimosmluvní povinnosti mezi *zakladateli*, svěřenskými správci a příjemci z ***dobrovolně vytvořeného*** svěřenského fondu;

Odůvodnění

V první části tohoto pozměňovacího návrhu je zohledněn problém, že by mohly platit dva konfliktní režimy, pokud například potenciální kupující žaluje finanční poradce prodávajícího a auditory společnosti.

Cílem druhé části týkající se svěřenských fondů je zajistit větší soulad s Haagskou úmluvou o uznávání svěřenských fondů z roku 1985 a vyloučit problémy či nedorozumění vyplývající z využití svěřenských fondů ve státech, kde se situace jako je bezdůvodné obohacení řeší na základě precedenčního práva.

Pozměňovací návrh č.21
Čl. 1, odst. 2a (nový)

2a. Tímto nařízením není dotčeno používání ani přijímání aktů institucí Evropských společenství, jež:

(a) ve vztahu k určitým záležitostem určují předpisy pro volbu práva týkající se mimosmluvních závazků; nebo

(b) určují předpisy platné bez ohledu na vnitrostátní právo, jímž se na základě tohoto nařízení řídí předmětné mimosmluvní závazky; nebo

(c) vylučují uplatnění právních norem příslušného soudu nebo práva určeného tímto nařízením; nebo

(d) obsahují ustanovení na podporu řádného fungování vnitřního trhu, pokud nemohou být použita ve spojení s příslušnými normami mezinárodního práva soukromého.

Odůvodnění

Je vhodnější upravit věcnou působnost tohoto nařízení v jednom článku, v němž bude jasně vymezeno, v jakých případech vylučuje právo Společenství použití norem mezinárodního práva soukromého. Cílem nově vloženého písm. d) je obsáhnout stávající nástroje vnitřního trhu, jako je směrnice o televizi bez hranic a směrnice o elektronickém obchodu.

Pozměňovací návrh č.22
Hlava II oddíl I článek 2a (nový)

Článek 2a

Možnost volby práva

1. Smluvní strany se mohou ve smlouvě uzavřené poté, co mezi nimi vznikl spor, nebo, pokud již mezi nimi existoval úzký obchodní vztah, ve smlouvě uzavřené před vznikem sporu, dohodnout, že se jejich mimosmluvní závazky budou řídit právem, které si

zvolili. Tato volba musí být vyjádřena či prokázána s rozumnou určitostí, podle okolností daného případu. Nesmí jí být dotčena práva třetích stran ani použití závazných předpisů ve smyslu článku 12.

2. Volba práva provedená smluvními stranami nezbaví zaměstnance, který je smluvní stranou pracovní smlouvy, ochrany, kterou by mu přiznaly závazné předpisy

(a) země, v níž obvykle vykonává práci na základě pracovní smlouvy; nebo

(b) pokud zaměstnanec nepracuje v jedné konkrétní zemi, právo země, v níž se nachází pracoviště, jehož prostřednictvím byl najat; nebo

(c) země, s níž je pracovní smlouva nejtěsněji spjata.

3. Pokud se všechny ostatní prvky daného případu v okamžiku vzniku ztráty či škody vztahovaly k jednomu či více členským státům Evropského společenství, nesmí být volbou práva provedenou smluvními stranami omezeno uplatnění příslušných ustanovení práva Společenství.

Odůvodnění

Zdá se nám logičtější přesunout původní článek 10 na začátek tohoto nařízení, neboť je zřejmé, že pokud se smluvní strany dohodly na rozhodném právním řádu, je nutné tento jejich úmysl zohlednit předtím, než budou pro určení rozhodného právního řádu použita obecná ustanovení. Tím se též zvyšuje právní úspornost.

Dále se domníváme, že neexistuje žádný důvod, proč by se smluvní strany, mezi nimiž existuje úzký obchodní vztah, nemohly dohodnout na právu platném pro jakýkoli nárok vyplývající z občanskoprávního deliktu dříve, než takový nárok vznikne. To může být vhodné pro podniky, které si přejí regulovat všechny potenciální aspekty jejich vztahu od samého počátku. Nicméně znění tohoto pozměňovacího návrhu má vyloučit spotřebitelské smlouvy a dohody nesjednané volně (jako jsou smlouvy standardního formátu – contrats d´adhésion), kde smluvní strany nemají stejné vyjednávací pravomoci (např. pojistná smlouva, licenční a koncesionářské dohody). Podle našeho názoru též nic nebrání tomu, aby byla taková dohoda uzavřena ve vztahu k právům k duševnímu vlastnictví.

Tato nová ustanovení vztahující se k pracovním smlouvám a spotřebitelským smlouvám odrážejí stanovisko vycházející z Římské úmluvy o smluvních závazcích.

Pozměňovací návrh č.23
Článek 3

Článek 3	Článek 3
Obecné pravidlo	Obecné pravidlo
1. Pro mimosoudní závazky je rozhodné právo státu, kde škoda ***vznikla*** nebo pravděpodobně ***vznikne*** bez ohledu na to, v jakém státě nastala její příčina a v jakém státě či státech se projevily její nepřímé důsledky.	1. ***Při nepřítomnosti dohody ve smyslu článku 2a a pakliže se v tomto nařízení neuvádí jinak,*** pro mimosoudní závazky ***vyplývající z občanskoprávního přestupku nebo deliktu*** je rozhodné právo státu, kde ***došlo*** ke vzniku škody nebo k ní pravděpodobně ***dojde***, bez ohledu na to, v jakém státě nastala její příčina a v jakém státě nebo státech se projevily její nepřímé důsledky.
2. Pokud však měla odpovědná osoba i poškozený v okamžiku vzniku škody obvyklé bydliště ve stejném státě, řídí se daný mimosmluvní závazek právem tohoto státu..	
3. Bez ohledu na ustanovení ***odst. 1 a 2***, je-li ze všech okolností daného případu zřejmé, že mimosmluvní závazek má zjevně užší vztah k jinému státu, je rozhodné právo tohoto státu. ***Zjevně užší vztah k jinému státu může vyplývat zejména již existujícího právního vztahu mezi smluvními stranami, např. smlouvy, jež těsně souvisí s předmětným mimo smluvním závazkem.***	2. Bez ohledu na ustanovení ***odst. 1 a jakožto výjimka***, je-li ze všech okolností daného případu zřejmé, že mimosmluvní závazek má zjevně užší vztah k jinému státu, je rozhodné právo tohoto státu.
	Mezi faktory, které lze brát v úvahu jakožto zjevně spojující mimosmluvní závazek s jinou zemí, náleží:
	(a) pokud jde o postavení z hlediska rozdělení škod a právní postavení, skutečnost, že mají odpovědná osoba i poškozený (osoba, jíž vznikla ztráta či škoda) své obvyklé bydliště ve stejném státě nebo že příslušné zákony státu obvyklého bydliště odpovědných osob a země trvalého bydliště poškozených jsou podstatně shodné;
	(b) již existující právní nebo věcný vztah

mezi smluvními stranami, jako například smlouva, která je těsně spjata s předmětným mimosmluvním závazkem;

(c) potřeba právní jistoty, předvídatelnosti a jednoty výsledku;

(d) ochrana legitimních očekávání;

(e) zásady vycházející z cizího práva, jež se mají uplatnit, jakož i důsledky uplatnění takového práva.

3. Při řešení otázky rozhodného práva podrobí ustanovený soud v případě nutnosti každou záležitost sporu zvláštní analýze.

Odůvodnění

Z důvodu přesnosti, důslednosti a patřičné míry pružnosti zvolila zpravodajka pružnou jednotnou zásadu, která by se měla vztahovat na veškeré občanskoprávní delikty při absenci možnosti volby práva nebo zvláštních předpisů stanovených v následujících článcích, spolu s ustanovením, které uvádí okolnosti, za nichž ve výjimečných případech může být takové pravidlo nahrazeno, kvůli existenci zjevně užšího vztahu s jinou zemí, než se uvádí v jednotné zásadě. Máme zato, že toto ustanovení dokáže řešit odpovědnost za vadné zboží, nekalou soutěž a poškození životního prostředí.

Zpravodajka je toho mínění, že pokud se uvádí, že každá konkrétní záležitost mezinárodního sporu bude vyžadovat zvláštní rozbor, soudy mohou ignorovat veškeré potenciální platné statuta odiosa tím, že uplatní podle potřeby výjimky (dépeçage) (viz Friedrich K. Juenger, „The Problem with Private International Law“, (Problém mezinárodního soukromého práva), Řím, 1999, Centro do studi e recerche di diritto comparo e straniero).

To dále podporuje bod 2(c), který umožňuje, aby ustanovený soud zamítl použití ustanovení cizího práva, jehož důsledky by si vzájemně odporovaly.

Cílem tohoto přístupu je zabezpečit nejvyšší míru právní jistoty a přitom umožnit soudům na základě vlastního uvážení určit, které řešení nejlépe odpovídá potřebě spravedlivého rozhodnutí ve vztahu k poškozenému a rozumnému očekávání stran, a zároveň minimalizovat riziko vyjednávání ohledně příslušného soudu.

Paradoxně, přehnaně přísné – ostentativně jednoduché předpisy nevedou nutně k vyšší právní jistotě nebo předvídatelnosti výsledku, což je tolik důležité pro praxi. Taková pravidla například povedou často k tomu, že soudy budou v některých konkrétních případech využívat přehodnocování záležitostí na čistě procedurální.

Pozměňovací návrh č.24

Článek 4

Článek 4	***zrušen***
Odpovědnost za vady výrobků	
Aniž by tím byl dotčen čl. 3 odst. 2 a 3, je pro mimosmluvní závazky vyplývající ze škody či hrozící škody způsobené vadným výrobkem rozhodné právo státu, v němž má poškozený obvyklé bydliště, pokud odpovědná osoba neprokáže, že předmětný výrobek byl v tomto státě prodáván bez jejího svolení; v takovém případě je rozhodné právo státu, v němž má obvyklé bydliště odpovědná osoba.	

Odůvodnění

Domníváme se, že odpovědnost za vady výrobků lze řešit podle článku 3, v novelizovaném znění.

Pozměňovací návrh č.25
Oddíl 1A název (nový)

ODDÍL 1A

ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ PLATNÁ PRO URČITÉ OBČANSKOPRÁVNÍ DELIKTY A MIMOSMLUVNÍ ZÁVAZKY

Pozměňovací návrh č.26
Článek 5

Článek 5	***zrušen***
Nekalá soutěž	
1. Pro mimosmluvní závazky vyplývající z nekalosoutěžního jednání je rozhodné právo státu, kde došlo nebo pravděpodobně dojde k přímému a závažnému ovlivnění vztahů mezi soutěžiteli či společných zájmů spotřebitelů.	
2. Dotýká-li se nekalosoutěžní jednání výhradně zájmů určitého soutěžitele, platí ustanovení čl. 3 odst. 2 a 3.	

Odůvodnění

Domníváme se, že nekalosoutěžní jednání lze řešit podle článku 3, v novelizovaném znění. Navíc, vzhledem k tomu, že není jasné, na jaké případy se výraz „nekalosoutěžní jednání“ vztahuje, se zpravodajka domnívá, že tento článek by měl být raději vypuštěn. Pokud by bylo nakonec rozhodnuto, že „nekalosoutěžní jednání“ má být v tomto nařízení výslovně upraveno, mělo by být podle názoru zpravodajky takové jednání definováno v příslušném ustanovení.

Pozměňovací návrh č.27
Článek 6

Článek 6	Článek 6
Porušení soukromí či osobnostních práv	Porušení soukromí či osobnostních práv
1. V případě mimosmluvních závazků vyplývající z porušení soukromí či osobnostních práv ***je rozhodné právo příslušného soudu, pokud by uplatněním práva určeného v článku 3 došlo k porušení základních zásad příslušného soudu co se týče svobody vyjadřování a práva na informace.***	***1. Pro*** mimosmluvní závazky vyplývajících z porušení soukromí či osobnostních práv***, je rozhodné právo státu, v němž nastal nebo pravděpodobně nastane nejdůležitější prvek či prvky ztráty či škody; s ohledem na faktory jako je země, pro níž je zveřejněný materiál či vysílání zejména určeno, jazyk takového zveřejněného vysílání či vysílání, podíl tržby nebo počtu čtenářů či posluchačů v daném státě na celkovém objemu tržeb nebo počtu čtenářů či posluchačů, nebo***

	kombinace těchto faktorů, je však možné usuzovat na zjevně těsnější vztah k jinému státu. Toto ustanovení platí obdobně pro materiály zveřejňované na internetu.
2. Pro právo na odpověď či odpovídající opatření je rozhodné právo státu, v němž má vysílatel ***či vydavatel*** obvyklý pobyt.	2. Pro právo na odpověď či odpovídající opatření ***a jakákoli předběžná opatření či soudní zákazy vydané proti vydavateli či provozovateli vysílání v souvislosti s obsahem publikovaných či vysílaných materiálů*** je rozhodné právo státu, kde má ***vydavatel či*** provozovatel vysílání obvyklý pobyt.

Odůvodnění

Nové znění článku 6 je v souladu s rozsudkem vydaným v případu C-68/93 Fiona Shevill a ostatní [1995] Sb. rozh. I-415. Cílem tohoto ustanovení je řešit situace, kdy lze usuzovat na zjevně těsnější vztah k jinému státu, v němž především dochází ke zveřejnění či vysílání. Tím bude zajištěna vyšší právní jistota pro vydavatele a provozovatele vysílání a formulováno jasné pravidlo platné pro všechny zveřejňované materiály, včetně těch, jež byly zveřejněny prostřednictvím internetu.

Pozměňovací návrh k druhému odstavci, týkající se soudem uložených nápravných opatření, více odpovídá realitě, neboť takové nápravné opatření musí být uloženo bezodkladně a je ze své podstaty prozatímní.

Pozměňovací návrh č.28
Článek 6

Článek 6	Článek 6
Porušení soukromí či osobnostních práv	Porušení soukromí či osobnostních práv
1. V případě mimosmluvních závazků vyplývající z porušení soukromí či osobnostních práv ***je rozhodné právo příslušného soudu, pokud by uplatněním práva určeného v článku 3 došlo k porušení základních zásad příslušného soudu co se týče svobody vyjadřování a práva na informace.***	***1. Mimosmluvní závazky*** vyplývající z porušení soukromí či osobnostních práv***, vyvolaného zveřejněným materiálem či vysíláním, se budou řídit zákony země, pro níž jsou zejména zveřejněné materiály nebo vysílání určeny, nebo jinak zákony země, v níž dojde k redakčnímu rozhodnutí.***
2. Pro právo na odpověď či odpovídající opatření je rozhodné právo státu, v němž má ***vysílatel či vydavatel*** obvyklý pobyt.	2. Pro právo na odpověď či odpovídající opatření ***a jakákoli předběžná opatření či***

soudní zákazy, jak provizorní, tak trvalé, vydané proti vydavateli či provozovateli vysílání v souvislosti s obsahem publikovaných či vysílaných materiálů je rozhodné právo státu, kde má ***vydavatel či provozovatel vysílání*** obvyklý pobyt.

Odůvodnění

Tento pozměňovací návrh je míněn jako alternativa k předchozímu pozměňovacího návrhu a byl vložen na žádost vydavatelů/provozovatelů vysílání.

Pozměňovací návrh č.29
Článek 6, odstavec 2 a (nový)

2a. Odstavec 2 se bude vztahovat též na porušování soukromí nebo osobnostních práv vyplývající se zacházení s osobními údaji.

Odůvodnění

Tento pozměňovací návrh má zaplnit mezeru v návrhu nařízení.

Pozměňovací návrh č.30
Článek 6a (nový)

Článek 6a

Protestní akce zaměstnanců

Pro mimosmluvní závazky vyplývající z probíhajících či uskutečněných protestních akcí zaměstnanců je rozhodné právo státu, v němž má taková akce proběhnout nebo v němž se uskutečnila.

Odůvodnění

Není možné zpochybňovat právo pracovníků na kolektivní akce včetně stávek, které je zaručeno v právních řádech jednotlivých států.

Pozměňovací návrh č.31
Článek 6 b (nový)

Článek 6b

Dopravní nehody

1. Do té doby, než Společenství přijme podrobnou legislativu týkající se práva rozhodného u dopravních nehod, členské státy buď uplatní všeobecné předpisy stanovené v tomto nařízení, na základě Článku 13, nebo Hágskou úmluvu ze 4.května 1971 o zákonech rozhodných pro dopravní nehody.

2. V případě zranění osob vzniklých při dopravních nehodách, uplatní ustanovený soud předpisy, které se vztahují na objem škod příslušný v obvyklém místě bydliště konkrétní oběti, pakliže by to nebylo nespravedlivé.

Pozměňovací návrh č.32
Článek 7

Článek 7	***zrušen***
Poškození životního prostředí	
Pro mimosmluvní závazky vyplývající z poškození životního prostředí je rozhodné právo státu určeného na základě čl. 3 odst. 1, pokud se poškozený nerozhodne uplatňovat svůj nárok na základě právního řádu státu, v němž nastala příčina dotčené škody.	

Odůvodnění

Domníváme se, že případy poškození životního prostředí lze řešit podle článku 3, v novelizovaném znění. Navíc, vzhledem k tomu, že není zřejmé, na jaké případy se výraz „poškození životního prostředí“ vztahuje, dává zpravodajka přednost jeho vypuštění.

Pozměňovací návrh č.33
Oddíl 2, název

ODDÍL 2 ***zrušen***

PŘEDPISY PLATNÉ PRO MIMOSMLUVNÍ ZÁVAZKY VYPLÝVAJÍCÍ Z JEDNÁNÍ, JEŽ NENÍ OBČANSKOPRÁVNÍM DELIKTEM

Odůvodnění

Tento nadpis je v novém znění nadbytečný.

Pozměňovací návrh č.34
Článek 9

Článek 9 ***zrušen***

Určení rozhodného právního řádu

1. Týká-li se mimosmluvní závazek vyplývající z jednání, jež není občanskoprávním deliktem, již existujícího právního vztahu mezi dotčenými stranami, jako je smlouva úzce související s předmětným mimosmluvním závazkem, řídí se stejným právním řádem jako tento vztah.

2. Aniž by tím bylo dotčeno ustanovení odst. 1, měly-li obě strany v okamžiku, kdy nastala příčina škody, obvyklé bydliště ve stejném státě, je pro související mimosmluvní závazek rozhodné právo tohoto státu.

3. Aniž by tím byla dotčena ustanovení odst. 1 a 2, řídí se mimosmluvní závazky vyplývající z bezdůvodného obohacení právem státu, v němž k takovému obohacení došlo.

4. Aniž by tím byla dotčena ustanovení odst. 1 a 2, je pro mimo smluvní závazky vyplývající z jednatelství bez příkazu v souvislosti se záležitostmi jiné osoby rozhodné právo státu, v němž má obvyklé bydliště osoba, v jejíž prospěch bylo jednáno. Pokud se však mimosmluvní

závazek vyplývající z jednatelství bez příkazu v souvislosti se záležitostmi jiné osoby týká fyzické ochrany určité osoby či hmotného majetku, je pro něj rozhodné právo státu, v němž se osoba, v jejíž prospěch bylo jednáno či předmětný majetek v okamžiku takového jednání nacházel.

5. Bez ohledu na ustanovení odst. 1, 2, 3 a 4, je-li ze všech okolností daného případu zřejmé, že mimosmluvní závazek má zjevně užší vztah k jinému státu, je rozhodné právo tohoto státu.

6. Bez ohledu na ustanovení tohoto článku se veškeré mimosmluvní závazky spojené s právy k duševnímu vlastnictví řídí článkem 8.

Odůvodnění

Uvedené ustanovení je nahrazeno články 9a a 9b.

Pozměňovací návrh č.35
Článek 9a (nový)

Článek 9a

Bezdůvodné obohacení

1. Týká-li se mimosmluvní závazek vyplývající z bezdůvodného obohacení již existujícího právního vztahu mezi dotčenými stranami, jako je smlouva úzce související s předmětným mimosmluvním závazkem, řídí se stejným právem jako tento vztah.

2. Nelze-li určit rozhodné právo na základě odst. 1 a obě strany měly v okamžiku, kdy nastala příčina škody, obvyklé bydliště ve stejném státě, je rozhodné právo tohoto státu.

3. Nelze-li rozhodné právo určit na základě odst. 1 a 2, je rozhodné právo státu, kde nastaly podstatné příčiny bezdůvodného obohacení, bez ohledu na to, ve kterém státě k bezdůvodnému

obohacení došlo.

4. Je-li ze všech okolností daného případu zřejmé, že mimosmluvní závazek vyplývající z bezdůvodného obohacení má zjevně užší vztah k jinému státu, než je stát uvedený v odst. 1, 2 a 3, je rozhodné právo tohoto státu.

Odůvodnění

Tato ustanovení lépe odpovídají obecným ustanovením upravujícím občanskoprávní delikty. Zpravodajka navíc nesouhlasí s původním názorem Komise, že by mělo být pro případy bezdůvodného obohacení rozhodné právo státu, v němž k němu došlo. Místo vzniku bezdůvodného obohacení může být zcela náhodné (např. podle toho, kde se pachatel podvodu rozhodne založit bankovní účet, jehož prostřednictvím jsou peníze neoprávněně vypláceny).

Pozměňovací návrh č.36
Článek 9b (nový)

Článek 9b

Negotiorum gestio (Jednatelství bez příkazu)

1. Týká-li se mimosmluvní závazek vyplývající z jednatelství bez příkazu v souvislosti se záležitostmi jiné osoby již existujícího právního vztahu mezi dotčenými stranami, jako je smlouva úzce související s předmětným mimosmluvním závazkem, řídí se stejným právním řádem jako tento vztah.

2. Nelze-li určit rozhodné právo na základě odst. 1 a obě strany měly v okamžiku, kdy nastala příčina ztráty či škody, obvyklé bydliště ve stejném státě, je rozhodné právo tohoto státu.

3. Nelze-li rozhodné právo určit na základě odst. 1 a 2, je rozhodné právo státu, kde k takovému jednání došlo.

4. Je-li ze všech okolností daného případu zřejmé, že mimosmluvní závazek vyplývající z jednatelství bez příkazu v souvislosti se záležitostmi jiné osoby má zjevně užší vztah k jinému státu, než je stát uvedený v odst. 1, 2 a 3, je rozhodné

právo tohoto státu.

Odůvodnění

Tato ustanovení lépe odpovídají obecným ustanovením upravujícím občanskoprávní delikty.

Pozměňovací návrh č.37
Článek 10

Článek 10	***zrušen***
Možnost volby práva	
1. Smluvní strany se mohou ve smlouvě uzavřené poté, co mezi nimi vznikl spor, dohodnout, že se jejich mimosmluvní závazky, s výjimkou závazků upravených článkem 8, budou řídit právem, které si zvolili. Tato volba musí být vyjádřena či prokázána s rozumnou určitostí, podle okolností daného případu. Nesmí jí být dotčena práva třetích stran.	
2. Pokud se všechny ostatní prvky daného případu v okamžiku vzniku ztráty či škody vztahovaly k jinému státu, než je stát, jehož právo si strany zvolily, nesmí být takovou volbou práva dotčeno uplatnění kogentních norem takového státu.	
3. Pokud se ostatní prvky daného případu v okamžiku vzniku ztráty či škody vztahovaly k jednomu členskému státu Evropského společenství, nesmí volba právního řádu provedená smluvními stranami omezit uplatnění příslušných ustanovení práva Společenství.	

Odůvodnění

Tato situace je upravena novým článkem 2a.

Pozměňovací návrh č.38
Čl 11 písm. a)

a) ***podmínky (conditions)*** a rozsah odpovědnosti, včetně určení osob, ***jež odpovídají za své činy (who are liable for***	a) ***základ (basis)*** a rozsah odpovědnosti, včetně určení osob, ***z jejichž činů vyplývá odpovědnost (whose acts give rise to***

acts performed by them); ***liability)***;

Odůvodnění

Tímto pozměňovacím návrhem se upravuje anglické znění, aby bylo v souladu s ostatními jazykovými verzemi, a sjednocuje jej s platnými úmluvami mezinárodního práva soukromého.

Pozměňovací návrh č.39
Článek 11, pododstavec 1 a (nový)

Kromě případů, o kterých se v tomto nařízení nebo v jiné platné smlouvě o volbě práva pojednává jinak, ustanovený soud uplatní předpisy dané země, které se vztahují k vyčíslení škod, pakliže okolnosti případu nezaručují uplatnění předpisů jiné země.

Odůvodnění

To objasňuje stanovisko vztahující se k vyčíslení škod. Za běžných okolností ustanovený soud uplatní předpisy dané země, ale v případech, jakými jsou dopravní nehody, může též využít předpisy jiné země.

Pozměňovací návrh č.40
Článek 11 a (nový)

Článek 11a

Tvrzení ohledně práva rozhodného

Jakákoli strana ve sporu uplatňující nárok nebo protinárok před národním soudem nebo tribunálem, který spadá do působnosti tohoto nařízení, oznámí soudu nebo tribunálu a jakýmkoli jiným stranám prostřednictvím jednoduchého prohlášení obsaženého ve stanovení žalobního nároku nebo jiném obdobném dokumentu zákon nebo zákony, o kterých strana ve sporu tvrdí, že platí pro veškeré nebo některé složky jejího nároku.

Odůvodnění

Tento jednoduchý požadavek zajistí, že záležitost rozhodného práva řádně zváží obě strany a soud, čímž se posílí právní jistota.

Pozměňovací návrh č.41
Článek 11 b (nový)

Článek 11b

Určování obsahu cizího práva

1. Ustanovený soud stanoví obsah cizího práva ve svém vlastním návrhu. K tomu může vyžadovat spolupráci stran.

2. Pokud není možné stanovit obsah cizího práva a strany s tím souhlasí, uplatní se právo ustanoveného soudu.

Odůvodnění

Toto odůvodnění by mělo zajistit jednotnější uplatňování cizího práva v soudech po celé EU.

Pozměňovací návrh č.42
Článek 12

Článek 12	Článek 12
Rozhodující závazné normy	Rozhodující závazné normy
1. ***Je-li na základě tohoto nařízení rozhodné právo určitého třetího státu, mohou být uplatněny závazné normy jiného státu, k němuž má daný případ užší vztah, pokud a v rozsahu, v jakém jsou podle zákonů posledně jmenovaného státu závazné bez ohledu na právo rozhodné pro předmětný mimosmluvní závazek. Při určování, zda mají být tyto závazné normy uplatněny, je třeba zohlednit jejich povahu a účel a důsledky jejich použití či nepoužití.***	1. ***Žádným ustanovením tohoto nařízení není omezena možnost uplatnit právní normy příslušného soudu v případě, že jsou závazné bez ohledu na právo, jež je jinak rozhodné pro předmětný mimosmluvní závazek.***
2. ***Žádným ustanovením tohoto nařízení není omezena možnost uplatnit právní normy příslušného soudu v případě, že jsou závazné bez ohledu na právo, jež je jinak rozhodné pro předmětný mimosmluvní závazek.***	2. ***Je-li na základě tohoto nařízení rozhodné právo určitého státu, mohou být uplatněny závazné normy jiného státu, k němuž má daný případ užší vztah, pokud a v rozsahu, v jakém jsou podle zákonů posledně jmenovaného státu závazné bez ohledu na právo rozhodné***

	pro předmětný mimosmluvní závazek. Při určování, zda mají být tyto závazné normy uplatněny, je třeba zohlednit jejich povahu a účel a důsledky jejich použití či nepoužití.

Odůvodnění

Nově zvolené pořadí uvedených článků se zdá být logičtější. Anglický text byl opraven tak, aby odpovídal jiným jazykovým verzím.

Pozměňovací návrh č.43
Článek 13

Článek 13 Bezpečnostní předpisy	Článek 13 Bezpečnostní předpisy
Ať již je právo rozhodné jakékoli, při určování odpovědnosti se vezmou v úvahu bezpečnostní předpisy, které platily v místě a době události, která vedla ke vzniku škody.	Ať již je právo rozhodné jakékoli, při určování odpovědnosti se ***ve skutečnosti*** vezmou v úvahu bezpečnostní předpisy, které platily v místě a době události, která vedla ke vzniku škody.

Odůvodnění

Tuto skutečnost uvede Komise ve své důvodové zprávě a zohlední ji v samotném textu nařízení.

Pozměňovací návrh č.44
Článek 14

Článek 14 Přímá žaloba pojišťovny odpovědné osoby	Článek 14 Přímá žaloba pojišťovny odpovědné osoby
Právo poškozených žalovat přímo pojišťovnu odpovědné osoby se řídí právním řádem rozhodným pro předmětný mimosmluvní závazek, pokud se poškozený nerozhodne uplatňovat své nároky na základě právního řádu, jímž se řídí pojistná smlouva.	Právo poškozených žalovat přímo pojišťovnu odpovědné osoby se řídí právním řádem rozhodným pro předmětný mimosmluvní závazek, pokud se poškozený nerozhodne uplatňovat své nároky na základě právního řádu, jímž se řídí pojistná smlouva, ***a pokud alespoň jeden z příslušných právních řádů takový***

postup umožňuje.

Toto upřesnění bylo požadováno subjekty působícími v pojišťovnictví.

Pozměňovací návrh č.45
Čl. 17 odst. 2 písm. a (nový)

3. Bez ohledu na odstavce 11 písm. a a 11 písm. b a odst. 1 a 2 se ustanovení tohoto nařízení nevztahují na důkazy a procesní úkony.

Odůvodnění

Tento pozměňovací návrh je v souladu s čl. 1 odst. 2 písm. h) Římské úmluvy o právu použitelném pro smluvní závazky.

Pozměňovací návrh č.46
Článek 22

Článek 22	Článek 22
Veřejný pořádek soudu	Veřejný pořádek soudu.
Použití jakéhokoli právního předpisu kteréhokoli státu určeného tímto nařízením může být zamítnuto pouze v případě, že by bylo ve zřejmém rozporu s veřejným pořádkem ("*ordre public*") příslušného soudu.	***1.*** Použití jakéhokoli právního předpisu kteréhokoli státu určeného tímto nařízením může být zamítnuto pouze v případě, že by bylo ve zřejmém rozporu s veřejným pořádkem ("*ordre public*") příslušného soudu.
	1a. Použití jakéhokoli právního předpisu kteréhokoli státu určeného tímto nařízením může být zamítnuto a/nebo uplatněno právo příslušného soudu zejména pokud by tím došlo k porušení základních práv a svobod zakotvených v Evropské úmluvě o lidských právech, příslušných ustanoveních ústavy daného státu a norem mezinárodního humanitárního práva.
	1b. Dále může být jako porušení veřejného pořádku ("ordre public")

příslušného soudu posuzován případ, kdy by byla v důsledku uplatnění práva příslušného podle tohoto nařízení uložena nekompenzační náhrada škody, jako je exemplární náhrada či trest.

Odůvodnění

Cílem nově vloženého druhého odstavce je upřesnit význam pojmu veřejný pořádek na úrovni Společenství.

Nový třetí odstavec byl vložen proto, že podle názoru zpravodajky zavedení nové koncepce „veřejného pořádku Společenství“ a zrušení možnosti ukládat exemplární náhrady či tresty, jak navrhla Komise v článku 24, nespadá do působnosti tohoto nařízení. Zpravodajka si je vědoma, že existence takových opatření může působit jako podnět k vyjednávání ohledně příslušného soudu, a zařadila tudíž do tohoto revidovaného ustanovení povinnost Komise přezkoumat v této souvislosti celou problematiku náhrady škody v rámci hodnocení týkajícího se používání tohoto nařízení.

Pozměňovací návrh č.47
Článek 23

Článek 23	***zrušen***
Vztah k ostatním ustanovením komunitárního práva	
1. Tímto nařízením není dotčeno uplatnění příslušných ustanovení Smluv o založení Evropských společenství či aktů jednotlivých institucí Evropských společenství, jež:	
– ve vztahu k určitým záležitostem určují předpisy pro volbu práva týkající se mimosmluvních závazků; nebo	
– určují předpisy platné bez ohledu na vnitrostátní právo, jímž se na základě tohoto nařízení řídí předmětné mimosmluvní závazky; nebo	
– vylučují uplatnění příslušných ustanovení práva příslušného soudu nebo právního řádu určeného tímto nařízením.	
2. Tímto nařízením není dotčeno používání nástrojů Společenství, jež ve	

vztahu k určitým záležitostem a v oblastech koordinovaných těmito nástroji podřizují poskytování služeb či dodávku zboží právu členského státu, v němž byl poskytovatel služeb založen, a povolují, v koordinovaných oblastech, omezit svobodu poskytování služeb či zboží pouze v omezených případech.

Odůvodnění

Odpovídající ustanovení byla zařazena do čl. 1 odst. 2a.

Pozměňovací návrh č.48
Článek 24

Článek 24	***zrušen***
Nekompenzační náhrada škody	
Uplatnění práva příslušného podle tohoto nařízení, v jehož důsledku by byla uložena nekompenzační náhrada škody, jako je exemplární náhrada či trest, je v rozporu s veřejným pořádkem Společenství.	

Odůvodnění

Přestože se zpravodajka s uvedeným ustanovením ztotožňuje, dala přednost jeho vložení v pozměněném znění do článku 22.

Pozměňovací návrh č.49
Článek 25

Článek 25	Článek 25
Vztah k dosavadním mezinárodním úmluvám	Vztah k dosavadním mezinárodním úmluvám
Tímto nařízením není dotčeno použití mezinárodních úmluv, jejichž stranami byly dotčené státy v okamžiku přijetí tohoto nařízení a jež, ve vztahu k určitým záležitostem, určují kolizní normy týkající se mimosmluvních závazků.	***1.*** Tímto nařízením není dotčeno použití mezinárodních úmluv, jejichž stranami byly dotčené státy v okamžiku přijetí tohoto nařízení a jež, ve vztahu k určitým záležitostem, určují kolizní normy týkající se mimosmluvních závazků.

2. Příslušná ustanovení tohoto nařízení mají též přednost před ustanoveními mezinárodních úmluv uzavřených mezi dvěma či více členskými státy, pokud nejsou uvedeny v příloze č. 1.

Pozměňovací návrh č.50
Článek 26a (nový)

Článek 26a

Hodnocení

Nejpozději ...* , předloží Komise Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru zprávu o používání tohoto nařízení a, v případě potřeby, další návrhy na jeho úpravu.

Při vypracovávání této zprávy se Komise zaměří zejména na důsledky různého používání nového právního předpisu v jednotlivých státech a na problematiku náhrady škody, včetně možnosti ukládat exemplární náhrady či tresty, uplatňované v některých státech.

Komise též zváží, zda by neměl být navržen právní předpis Společenství upravující určení práva použitelného pro dopravní nehody.

Součástí této zprávy musí být analýza rozsahu, v jakém soudy jednotlivých členských států v praxi používají cizí právo, včetně doporučení ve vztahu k vhodnosti jednotného přístupu k používání cizího práva

**** Tři roky od data přijetí tohoto nařízení.***

Odůvodnění

Zpravodajka se domnívá, že toto ustanovení upravující hodnotící zprávu Komise je zároveň vhodné i nezbytné.

EXPLANATORY STATEMENT

The amendments presented to the proposal for a regulation are intended to rationalise and simplify the original proposal . The rapporteur suggests that the best approach is first to consider whether the parties have agreed on what the applicable law should be (Article 2a). Indeed, she can see no reason why parties should not be able to agree to submit non-contractual obligations to the law of their choice before, and not only after, the dispute arises, where it is clear beyond doubt that the parties are in a pre-existing arms-length commercial relationship. She has also made it possible for such agreements to be made in respect of disputes relating to intellectual property rights. She is conscious that this is controversial, but considers that it warrants being debated.

Otherwise the courts should apply either the rules set out in Article 3 or the successive rules for specific non-contractual obligations.

Article 3 opts in the first place for the *lex loci delicti commissi*. But, exceptionally, where the non-contractual obligation is manifestly more closely connected with another country, the court should opt for the law of that country. The connecting factors specifically mentioned allow courts to apply the law of the place of habitual residence of the victim and the tortfeasor or to take account of a pre-existing legal or *de facto* relationship between them. This is designed, as points (c) and (d) make plain, to produce certainty, predictability and uniformity of result and protect legitimate expectations.

Your rapporteur takes the view that the complexity of many cases is such that a flexible regime is more appropriate than rigid rules for each class of non-contractual obligation. Small factual differences in cases can substantially alter the parties' expectations and the policy considerations at stake. Moreover, in disputes which take place in a Community of States without borders, all having different legal systems but sharing a common heritage of human rights provisions and Community law, justice will often be served by applying *dépeçage*. It is for this reason, that Article 3(3) provides that the court seised must, where necessary, subject each issue of the dispute to separate analysis. This may prove necessary, *inter alia*, in order to avoid having to apply *statuta odiosa* of non-Community countries. What is essential is that courts are provided with a clear instrument which allows them the necessary flexibility in order to do justice to the parties in individual cases.

As far as traffic accidents are concerned, the rapporteur considers that since several Member States have ratified the Hague Convention, they should be free to continue to apply it until such time as a Community instrument has been adopted. In addition, since it would in some cases plainly be equitable to award damages for personal injuries on the scale of the victim's country of residence and not on the scale of the country in which the accident occurred, a provision is included to this effect. In this connection, the rapporteur considers that it is important to include a reference to the Brussels I Regulation and the Fourth and Fifth Motor Insurance Directives, which allow the victim to bring a direct action against the insurers. The rapporteur has also made it clear that, except where specific reference is made thereto in the Regulation, the question of the quantum of any damages awarded should be dealt with under

the law of the forum.

Your rapporteur has provided for special rules for defamation, unjust enrichment, agency without authority and torts arising out of industrial disputes.

In contrast, she has deleted the special provisions on defective products, unfair competition and violations of the environment, on the ground that, in the absence of persuasive evidence to the contrary and clear definitions of the torts/delicts concerned, the general rules are adequate to cope with the situations concerned. Whereas the rapporteur might be persuaded that specific provisions on defective products should be included if a good case were made out for this, she would be loath to include provisions on unfair competition and violations of the environment in the absence of a definition clause clearly setting out what torts/delicts are meant by those expressions.

As far as violations of privacy and rights relating to the personality are concerned, the rapporteur takes the view that the *lex loci delicti commissi* should in principle apply, but that the court should be able to consider that a manifestly closer connection exists with the country of publication or broadcasting having regard to sales per Member State, audience figures and so on. In line with the Brussels I Regulation on the recognition and enforcement of judgments, the court may also take account of the audience to which the publication or broadcast is principally directed. Given that Internet publications are also covered, it will be possible to avoid a situation in which different rules apply to the same publication, depending on whether it is made off- or on-line. Your rapporteur considers that this should conduce to greater legal certainty. In order to take account of concerns expressed by publishers and broadcasters, she has also offered an alterative version of the provisions in question in order to allow full debate to take place in committee.

As far as other non-contractual obligations are concerned, your rapporteur has chosen to deal with unjust enrichment and agency without authority in two separate articles for the sake of simplicity.

The rapporteur is conscious that her approach diverges from that of traditional international conventions in the field of private international law, but would point out that the instrument in preparation is a piece of Community legislation and hence has to satisfy different requirements. In contrast to previous instruments where the Community has taken over an existing international convention on private law, in this instance there was no previous convention, which provides a unique opportunity to legislate in a specifically Community context. In particular, your rapporteur has taken pains to ensure that the regulation can co-exist with Internal Market legislation and promote, rather than hamper, the proper functioning of the Internal Market. Particular consideration has been given to the Regulation's relationship with the television without frontiers and the e-commerce directives. Your rapporteur has been anxious to suggest a principled holistic approach which should avoid the necessity for confusing carve-outs and special regimes, present or future, as these merely serve to make our legislation more complex to navigate and less transparent.

Attention has also been paid to public policy. Your rapporteur considers that it is important to make it clear that embryonic Community public policy exists, as reflected in the ECHR, the Charter of Fundamental Rights, national constitutional provisions and international

humanitarian law. The reference to international humanitarian law has been expressly added to avoid courts having to apply rules of law of a non-Community country which would be repugnant to European systems of values, even though it is implicit already in the rapporteur's reformulation of Article 3.

Your rapporteur has also made it clear that rules of evidence and procedure are outside the scope of this Regulation in accordance with the traditional rules of private international law. Nevertheless, she has included provisions designed to ensure that national procedures are such that courts do in fact consider the question of the applicable law when proceedings falling within the scope of the Regulation are brought. This is essential in order to ensure uniformity of approach throughout the Union.

In additional, the *ordre public* provision has been expanded to cover exemplary and punitive damages, since your rapporteur considers that it is not legally possible in an instrument such as this to legislate to prohibit the award of such damages. She has, however, added a review clause mandating the Commission to examine, three years after the adoption of the Regulation, the question of damages and its impact in terms of forum shopping.

Given the dissatisfaction which has been voiced about the Hague Convention on traffic accidents, your rapporteur proposes to ask the Commission to consider proposing a Community instrument for this area. Pending this, traffic accidents should be able to be dealt satisfactorily under this Regulation, which expressly allows those Member States which have ratified the Hague Convention to continue to apply it. In this connection, the rapporteur would point to the problems caused by the discrepancies in the level of damages awarded by courts in the various Member States, which she considers deserves attention.

Another key part of this review should be the issue of how national courts deal in practice with the application and use of foreign law; more evidence of this needs to be accumulated to ensure that there is equality of treatment with national law so as to encourage confidence in the use of foreign law in national courts and again discourage the perceived need for forum shopping.

Your rapporteur wishes to underline that this Regulation should be seen as both underpinning Member States' differing legal traditions in private law, which arise out of their individually unique historic cultural and social circumstances, but at the same time as providing clear guidance at a Community level as to how those differing traditions should be recognised when conflicts arise by giving proper weight to the priorities of the overall Community legal order. The rapporteur would conclude by stating that this Regulation should assist in ensuring that the Community principles of mutual recognition and trust between the courts of the Member States are upheld.

Lastly, the rapporteur wishes to thank all those who have assisted her by giving her their advice and criticism, especially those who have participated in the work of the Project Team. The rapporteur has studied closely the Swiss Federal Law on Private International Law, the US Second Restatement and other instruments of federal States before reaching her conclusions as to what approach should be adopted.